

Анонимизиран текст

C-427/19 - 1

Дело C-427/19

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

4 юни 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Софийски районен съд (България)

Дата на акта за преюдициално запитване:

27 май 2019 г.

Вписано в регистъра на	Съда под №	1117456
Люксембург, дата:	05. 06. 2019	За Секретар, по пълномощие
Факс / Е-mail:	24.05.19	Miroslav Alekseev
Подадено на:	04.06.19	Началник на отдел

Ищец:

Застрахователно акционерно дружество „Булстрад Виена
Иншурънс Груп“ АД

Ответник:

Застрахователна компания „Олимпик“

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

гр. София, 27.05.2019 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, [OMISSIS]

[OMISSIS]

като разглежда [OMISSIS] гр. д. № 45834/2018 г. [OMISSIS], за да се произнесе, взе предвид следното:

[OMISSIS] [процедура]

Подадена е молба с вх. № 5042010/12.03.2019 г. от ищеца, с която е поискано възобновяване на производството, като са развити доводи за липса на основание за спиране с оглед формирана практика на касационната

инстанция, която е приложена за сведение. Съдът намира, че за изясняване на този въпрос е необходимо отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз съобразно установеното по делото:

Страни по спора:

1. Подадена е искова молба от ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД срещу ЗК „Олимпик“, дружество регистрирано по законите на Република Кипър чрез ЗК „Олимпик - клон България“ КЧТ.

Факти по спора:

2. В исковата молба се твърди, че на 05.01.2018 г. в гр. Банско [OMISSIS] АВ, като водач на лек автомобил „БМВ 320Д“, [OMISSIS] отваряйки внезапно предна лява врата на спрелия на улицата автомобил, виновно реализира ПТП с движещия се по улицата и минаващ край него лек автомобил „Тойота Ланд Круизер“, рег. № Е 9889 КК, с водач СД, като по автомобила били нанесени имуществени вреди - по предна броня, преден десен калник, десен фар, предна и задна дясна врата, преден десен подкалник. Поддържа, че към момента на ПТП имало сключена застраховка „Каско“ за лек автомобил „Тойота Ланд Круизер“, рег. № Е 9889 КК, обективирана в застрахователна полица № 4704171449000044, със срок на застрахователно покритие от 09.03.2017 г. до 09.03.2018 г. Навежда доводи, че във връзка с ПТП-то била образувана застрахователна преписка (именувана „щета“) № 470417181801357, като във връзка с това било изплатено [ориг. 2] застрахователно обезщетение с платежно нареждане от 04.07.2018 г. в размер на 7603,63 лева и били сторени обичайни ликвидационни разходи на стойност 25,00 лева.

3. Излага съображения, че към датата на застрахователното събитие, гражданската отговорност на водача на лек автомобил „БМВ 320Д“ [OMISSIS] била покрит застрахователен риск по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по полица № BG/28/1170031669760 при ответника - ЗК „Олимпик“, дружество регистрирано по законите на Република Кипър.

4. Твърди, че с плащането на застрахователно обезщетение бил встъпил в правата на увреденото лице срещу делинквента и неговия застраховател. Поддържа, че е изпратил регресна покана, която била получена от ответника на 06.07.2018 г., но и понастоящем не било заплатено застрахователно обезщетение, като с Решение на Комисията по финансов надзор му било забранено да се разпорежда с активите си. Прави доказателствени искания. Иска ответника да бъде осъден да заплати претендираните суми, както и присъждането на деловодни разноски.

5. В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на искова молба, в който се твърди, че ищецът не бил спазил процедурите по чл. 412 КЗ за уреждане на отношенията между застрахователите, което било процесуална предпоставка за предявяването на иск. Поддържа, че не са доказани предпоставките за ангажиране на отговорността на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“, тъй като не бил установен механизма [на] ПТП, вината и противоправното поведение на водача. Оспорва констатациите в представения протокол. Прави възражение за съпричиняване. Излага съображения, че ищецът не бил заплатил действително претендираната сума. Твърди, че размера на претенцията е завишен. Поддържа, че поради неоснователност на главния иск, такъв се явявал и иска за мораторна лихва. Прави доказателствени искания. Иска отхвърляне на предявения иск.

6. С Определение № 45393/26.09.2018 г.[OMISSIS] на CPC[OMISSIS] е спряно производството по делото, поради следните мотиви: в разпоредбата на чл. 17а, ал. 3, т. 1 от ТЗ е предвидено, че освен данните по чл. 17, ал. 2 ТЗ, по отношение на клон на чуждестранно лице се вписват и съдържащите се в заявлението за вписване данни за: правната форма и наименованието на чуждестранното лице, регистъра и номера, под който е вписано чуждестранното лице, правото на държавата, което се прилага, ако това не е правото на държава-членка на ЕС и лицата, които представляват чуждестранното лице според регистъра. Вписването на тези данни, както и на другите данни по чл. 17а, ал. 3, т. 2, 3 и 4 ТЗ, [ориг. 3] може да се извърши и служебно въз основа на уведомление от регистъра на друга държава - членка на ЕС, в който е вписано чуждестранното лице. В този смисъл е изричната регламентация по чл. 17а, ал. 5 ТЗ, с която, считано от 01.01.2017 г., са въведени изискванията на Директива 2012/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на взаимното свързване на централните, търговските и дружествените регистри. Имайки предвид посочената нормативна уредба и дефиницията на клон по смисъла на КЗ, според която клонът е правна форма, под която застраховател или презастраховател присъства трайно на територията на държава членка, като създава офис, управляван от негови служители или от други лица, изрично трайно овластени от застрахователя да действат от негово име, както и произтичащата от чл. 13, т. 2, вр. с чл. 11 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 г. възможност за предявяване на пряк иск на увреденото трето лице по местоживеене на клона на застрахователя, следва да се изведе извод, че посочването в исковата молба [на] клон на застраховател, имащ седалище в друга държава членка, в качеството му на ответник, съдържа само по себе си и посочването на самия застраховател – юридическ[о] лице, според правото на съответната държав[а]-членка. Съобразявайки горното, в редица съдебни актове, а не само в приложенияте към частната касационна жалба, ВКС, различни състави на Търговска колегия, са се произнасяли по същество по предявени преки иски срещу регистрирания в България клон на ЗК „Олимпик“ АД чрез ЗК „Олимпик - клон България“ КЧТ, регистрирана

съгласно законодателството на Република Кипър, без да е констатирана недопустимост на съответните съдебни актове.

7. Ответникът по делото - ЗК „Олимпик“ АД, чрез своя клон в България, е представил в превод Решение от 10.08.2018 г. на ЕФ — ръководител на Застрахователния надзор на Република Кипър [с което тя] е назначила за временен ликвидатор на дружеството GH.

8. С Разпореждане № 50102/25.02.2019 г., съдът служебно е изискал информация от Комисията за финансов надзор за данни, дали е налице информация за открито производство по ликвидация или по несъстоятелност пред компетентният съд в Република Кипър по отношение на ответника, съответно ако е налице подобно производство на какъв етап от разглеждането се намира делото, както и дали е назначен ликвидатор или синдик.

9. Съгласно писмо на Комисията за финансов надзор на Република България с изх. № 07-01-32/19.03.2019 г. към тази дата все още не е постъпила информация производството по ликвидация на ЗК „Олимпик“ АД да е било открито от [ориг. 4] компетентния орган на Република Кипър. Посочва се, че на 21.09.2018 г. в българския търговски регистър като представител на ЗК „Олимпик“ АД е вписан GH, а като представител на клона на дружеството в България — KL.

Приложимо национално право:

10. *Кодекс за застраховането:*

11. „Чл. 624. (1) Решението за откриване на производство по ликвидация или по несъстоятелност на застраховател, получил лиценз в друга държава членка, поражда действие в Република България от момента, в който има действие в съответната държава членка.

(2) Когато комисията (Комисията за финансов надзор) е била уведомена за откриване на производство по ликвидация или по несъстоятелност от компетентния орган на друга държава членка, комисията взема мерки за уведомяване на обществеността.

(3) Уведомяването по ал. 2 включва информация за административния или за съдебния орган, който е компетентен за ликвидацията или несъстоятелността в съответната държава членка, за приложимото законодателство и за назначения ликвидатор или синдик.“

12. „Чл. 630. (1) В производството по ликвидация или по несъстоятелност на застраховател се прилага българското законодателство, доколкото друго не е предвидено в този раздел.

(2) За трудовите договори и трудовите правоотношения се прилагат разпоредбите на законодателството на държавата членка, приложими към тези договори и правоотношения.

(3) За договори, с които се предоставя право на ползване или се прехвърля право на собственост върху недвижима вещ, чието местонахождение е на територията на държава членка, се прилага законодателството на тази държава членка.

(4) За правата на застрахователя върху недвижима вещ, кораб или самолет, вписани в публичен регистър в държава членка, се прилага законодателството на тази държава членка.“

13. *Кодекс на международното частно право:*

14. „Чл. 43. (1) Съдът или друг правоприлагащ орган установява служебно съдържанието на чуждото право. Той може да си послужи със способите, предвидени в международни договори, да изисква информация от Министерството на правосъдието [ориг. 5] или от друг орган, както и да изисква становища на експерти и специализирани институти.

(2) Страните могат да представят документи, установяващи съдържанието на разпоредби на чуждото право, на които те основават своите искания или възражения, или по друг начин да окажат съдействие на съда или на друг правоприлагащ орган.

(3) При избор на приложимо право съдът или друг правоприлагащ орган може да задължи страните да съдействат при установяване на неговото съдържание.“

15. „Чл. 44. (1) Чуждото право се тълкува и прилага така, както то се тълкува и прилага в създалата го държава.

(2) Неприлагането на чуждо право, както и неправилното му тълкуване и прилагане са основание за обжалване.“

16. *Национална съдебна практика:*

17. Съгласно Определение № 112/07.02.2019 г. [OMISSIS] на ВКС [OMISSIS] „невярна е констатацията на съда, че по отношение на ЗК „Олимпик“ АД е открито производство по ликвидация (несъстоятелност). Такава информация не се съдържа на сайта на КФН, в търговския регистър по партидата на клона на ЗК „Олимпик“ АД и в представените по делото доказателства. Видно от вписванията и обявяванията в търговския регистър за клона, служебно известни на съда по чл.23, ал.6 ЗТРРЮЛНЦ, и от доказателствата по делото, кипърското застрахователно дружество е с окончателно отнет лиценз, поради непокриване на капиталовите изисквания за неплатежоспособност. На

дружеството на 10.08.2018г. е назначен временен ликвидатор, който поема и контролира всички имуществени и законни права, на които компанията има право или изглежда, че има право. Назначаването, на основание чл.31 от Закона за моторните превозни средства от 2000г. (застраховка „Гражданска отговорност“) на Кипър, на временния ликвидатор от Фонда за застраховане на МПС в Кипър е във връзка с подадено заявление за прекратяване и ликвидация на застрахователната компания, поради несъстоятелност, тъй като процентът на неуредените задължения по застрахователни полици от клас „Гражданска отговорност“ е 90% от общата сума на неуредените задължения на компанията. Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът приема, че лицензът на кипърското застрахователно дружество е отнет, на същото е назначен временен ликвидатор, подадена е молба за откриване на производство по [ориг. 6] ликвидация (несъстоятелност без право на оздравяване) на дружеството, но по нея няма произнасяне от компетентния съд на Кипър. Следва да се има предвид, че процедурата по отнемане на лиценз, която е приключила, предхожда производството, по ликвидация и по своята същност не представлява откриване на производство по ликвидация спрямо застрахователното дружество. Назначаването на временния ликвидатор е от значение за представителната власт по отношение на дружеството с отнет лиценз, но също не се приравнява на решение за откриване на производство по ликвидация. Приложението на разпоредбите на чл.624, ал.1 КЗ и чл.274 от Директива 2009/138/ЕО от 25.11.2009г. е обусловено от постановяване на решение за откриване на производство по ликвидация (несъстоятелност) спрямо кипърското застрахователно дружество. Доколкото такова не е налице, неправилни са изводите на апелативния съд, че въз основа на горните разпоредби спрямо заведените в България срещу кипърския застраховател искове приложимо право е чл.220 от Закона за дружествата на Кипър“.

18. *Право на Република Кипър:*

19. *Закон за дружествата („Ο περί Εταιρίων Νόμος“):*

20. Съгласно чл. 220 от Закона за дружествата на Република Кипър, когато е постановено решение за откриване на производство по несъстоятелност или е назначен временен ликвидатор, не може да бъде предявен иск или да бъде започнато производство или последното да бъде продължено, освен с разрешение на съда по несъстоятелността и при условия, при които той определи.

21. *Закон за застрахователните и презастрахователните дружества и други свързани въпроси („Ο περί Ασφαλιστικών και Αντασφαλιστικών Εργασιών και Άλλων Συναφών Θεμάτων Νόμος του 2016 (N. 38(I)/2016)“):*

22. Съобразно чл. 315, ал. 4 от Закона за застрахователните и презастрахователните дружества и други свързани въпроси на Република

Кипър, с изключение на правилата на чл. 335 до чл. 342, разпоредбите на чл. 301 до чл. 303 от Закона за дружествата относно действието на процедурата по несъстоятелност върху вече сключените застрахователни договори на застрахователя, се прилагат съответно разпоредбите на чл. 215, чл. 220, чл. 305 и чл. 306 от Закона за дружествата във връзка с действието на несъстоятелността в процеса за удовлетворяване на отделните кредитори.

[ориг. 7]

23. Връзка с правото на Европейския съюз. Позиция на съда по зададените преюдициални въпроси:

24. В случая ответникът е акционерно дружество регистрирано съобразно правото на Република Кипър. Съгласно нормата на чл. 624, ал. 1 - ал. 3 КЗ решението за откриване на производство по ликвидация или по несъстоятелност на застраховател, получил лиценз в друга държава членка, поражда действие в Република България от момента, в който има действие в съответната държава членка. Когато Комисията по финансов надзор е била уведомена за откриване на производство по ликвидация или по несъстоятелност от компетентния орган на друга държава членка, комисията взема мерки за уведомяване на обществеността. Уведомяването по ал. 2 включва информация за административния или за съдебния орган, който е компетентен за ликвидацията или несъстоятелността в съответната държава членка, за приложимото законодателство и за назначения ликвидатор или синдик. В изпълнение на правомощията си КФН е предоставила на обществеността информация чрез официалния си интернет портал - <http://www.fsc.bg/bg/> поради което за съда е ноторно обстоятелството, че за ЗК „Олимпик“ АД е открито производство по несъстоятелност и е назначен временен синдик [OMISSIS] съобразно правото на Република Кипър.

25. С оглед на горното настоящият съдебен състав намира, че следва да установи приложимото право, доколкото производството по несъстоятелност с международен елемент е от значение за развитието на настоящото съдебно производство.

26. В случая единственото правило, което регламентира приложимото право е новелата на чл. 630 КЗ, която трябва да бъде тълкувана граматически, систематически, телеологически и конформно (т. нар. хармонично тълкуване, което води със себе си и до непрекия ефект на правото на ЕС). Тоест, националният съд има задължение при тълкуване на съответната норма на националното право да я тълкува и прилага в духа и смисъла на съответното общностно право - вж. **Решение от 10.04.1984 по делото Von Colson, C-14/83**. Съгласно трайната практика на СЕС - вж. т. 20 от **Решение от 12.07.1990 г., Foster, C-188/89**; т. 23 от **Решение от 14.09.2000 г., Collino и Chiappero, C-343/98**; т. 40 от **Решение от 19.04.2007 г., Farrell, C-356/05**; т. 39 от **Решение от 24.01.2012 г., Dominguez, C-282/10**,

националният съд има задължение да тълкува националното законодателство в духа на общностния правен ред независимо, дали една директива е транспонирана или не, респ. независимо дали са налице условията за евентуалното отключване на директния ѝ ефект - т. нар. непряк ефект (вж. **Решение по делото Marleasing SA v La Comercial Internacional de Alimentation SA, C-106/89**).

[ориг. 8]

Това е така, защото само по този начин може да се постигне целения от общностния законодател единен правен ред, който отговаря на заложените в съответните актове цели, минимални стандарти и пълна ефикасност на правото на Съюза - в случая целите на конкретните регламент и директива за които ответника твърди, че следва да се отправи преюдициално запитване. За да изпълни така установеното задължение, националната юрисдикция - в случая, първоинстанционния съдебен състав, трябва да използва всичките си правомощия, съобразно вътрешното право и познатите в правната доктрина и съдебната практика методи за тълкуване, което е гаранция, че ще се достигне до разрешение, което да съответства на целите и духа на общностното законодателство - така т. 111 от **Решение от 04.07.2006 г., Adeneler, C-212 /04**; т. 200 **Angelidaki и др. C-378/07, C-379/07 и C-380/07**; т. 27 от **Решение от 24.01.2012 г., Dominguez, C-282/10**.

27. С оглед изясненото, настоящият съдебен състав счита, че тълкуването на чл. 630 КЗ следва да бъде в светлината на чл. 274 от **Директива 2009/138/ЕО** на европейския парламент и на съвета от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II).

28. Съгласно съображения 117-121 и съображение 125 от Директивата, тъй като националните законодателства по отношение на мерките за оздравяване и на процедурите по ликвидация не са хармонизирани, е целесъобразно в рамките на вътрешния пазар да се гарантира взаимното признаване на мерките за оздравяване и на процедурите на държавите-членки по ликвидация на застрахователните предприятия, както и необходимото сътрудничество, като се има предвид нуждата от единство, универсалност, координация и публичност на тези мерки, както и еднаквото третиране и защита на застрахователните кредитори. Следва да се гарантира, че мерките за оздравяване, приети от компетентния орган на дадена държава-членка, с цел запазване или възстановяване на финансовата стабилност на застрахователно предприятие и с цел предотвратяване в рамките на възможното на неговата ликвидация, имат последици в цялата Общност. Последиците от тези мерки за оздравяване обаче, както и от процедурите за ликвидация по отношение на трети държави, не следва да бъдат засегнати. Следва да се прави разлика между компетентните органи за целите на мерките за оздравяване и процедурите за ликвидация, и надзорните органи на застрахователните предприятия. Определението за „клон на предприятие“

за целите на несъстоятелността, следва съгласно съществуващите принципи на несъстоятелност да [ориг. 9] отчита правосубектността на застрахователното предприятие. Законодателството на държавата-членка по произход следва да определи по какъв начин се третират по време на ликвидацията на застрахователно предприятие активите и пасивите, държани от независими лица, разполагащи с постоянни права да действат като агенти на застрахователното предприятие. Следва да се установят условията, при които процедури за ликвидация, които не се основават на несъстоятелност и които включват ред за приоритетно плащане на застрахователни претенции, попадат в обхвата на настоящата директива. Претенции на заетите лица в застрахователното предприятие, произтичащи от трудови договори или трудови правоотношения, следва да могат да бъдат суброгирани към национална система за гарантиране на изплащането на заплатите. Такива суброгирани претенции следва да бъдат подложени на режим, определен от правото на държавата-членка по произход (*lex concursus*). Всички условия за откриването, провеждането и прекратяването на процедурите по ликвидация следва да се провеждат съгласно законодателството на държавата-членка по произход.

29. В дефинитивната норма на чл. 268 от Директивата е регламентирано, че „производство за ликвидация“ означава колективна процедура или производство за реализиране на активите на застрахователно предприятие и разпределение на получените средства между кредиторите, акционерите или съдружниците, според случая, което предполага задължителна намеса на компетентните органи на държава-членка, включително, когато това колективно производство приключва със спогодба или друга подобна мярка, независимо дали производството е основано или не на неплатежоспособност, дали е доброволно или задължително. Тоест при автономното тълкуване на понятията на Директивата, съдът достига до извод, че т. нар. „производство по ликвидация“, включва и производството по несъстоятелност.

30. Съгласно нормата на чл. 274, § 2, б. „д“ от Директивата, решението за откриване на производство за ликвидация на дадено застрахователно предприятие, производството за ликвидация и неговите последици са регламентирани от правото, приложимо в държавата-членка по произход, в това число и действието и последиците от производството за ликвидация върху исковете заведени от индивидуални кредитори.

31. С оглед гореизложеното, съдът намира, че при тълкуването на чл. 630 КЗ в светлината на чл. 274 от Директивата, както и посочените съображения 117-121 и 125, то следва да се направи извод, че последиците от производството по несъстоятелност се регламентират от правото на Република Кипър, съответно следва да се съобрази ефекта [ориг. 10] на откритото производство по несъстоятелност, съобразно позитивното право на Република Кипър.

32. В нормата на чл. 43, ал. 1 КМЧП е регламентирано, че съдът или друг правоприлагащ орган установява служебно съдържанието на чуждото право. Той може да си послужи със способите, предвидени в международни договори, да изисква информация от Министерството на правосъдието или от друг орган, както и да изисква становища на експерти и специализирани институти. Тоест, съдът има правомощието да издири и приложи чуждо приложимо право, като го тълкува и прилага, така както то се прилага в създалата го държава - арг. чл. 44, ал. 1 КМЧП.

33. В изпълнение на правомощията си настоящият съдебен състав служебно е издирил приложимото право на Република Кипър.

34. В случая, доколкото разпоредбите на чл. 335-342 от [OMISSIS] Закона за застрахователни и презастрахователните дружества на Република Кипър (регламентиращи застраховки във връзка с трудови договори, вещни права, вземания на кредитори продали имущество на застрахователя, прихващането, сделки на регулирани пазари, павлови искове, приложимо право при спорове за собственост, интелектуална собственост) не предвиждат особени правила, съдът счита, че действието на производството по несъстоятелност следва да извлече от правилото на чл. 220 от Закона за дружествата на Република Кипър. При тълкуването на посочената разпоредба се достига до извод, че разрешението на съда по несъстоятелността е предпоставка, за развитието на други производства. С оглед на това настоящото производство следва да бъде спряно, като ищецът следва да предяви вземанията си по съответния ред в Република Кипър, като евентуално им приемане ще има за последица прекратяване на настоящото производство. Последното може да продължи единствено при положение, че съда по несъстоятелността даде подобно разрешение, което е предпоставка за развитие на производството, съответно ако бъдат представени доказателства, че вземанията не са приети по съответния ред в Република Кипър.

35. За пълнота следва да се изясни, че в случая са неприложими правилата на **Регламент (ЕС) 2015/848** на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година относно производството по несъстоятелност (в сила от 26.06.2017 г.), доколкото съгласно чл. 1, § 2, б. „а“ настоящият регламент не се прилага за производства, посочени в параграф 1, които засягат застрахователни дружества.

36. С оглед гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че от значение за правилното разрешаване както на производството, така и за осъществяване на **[ориг. 11]** правата на застрахов[а]ните и застрахователите е тълкуването на чл. 630 КЗ в светлината на чл. 274 от **Директива 2009/138/ЕО** на европейския парламент и на съвета от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II), с оглед евентуалното спиране на производство, респ. неговото прекратяване с оглед

осъществяване на правата на лицата пред компетентния съд в Република Кипър в производство по универсално принудително изпълнение.

37. Настоящият съдебен състав намира, че в случая производството следва да бъде спряно на основание чл. 631, ал. 1 ГПК, поради отправянето на преюдициално запитване.

Така мотивиран, Софийският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТПРАВЯ преюдициално запитване [OMISSIS] до СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ по следните два въпроса:

37. 1) Следва ли при тълкуването на чл. 630 КЗ в светлината на чл. 274 от **Директива 2009/138/ЕО** на Европейския парламент и на съвета от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) да се приеме, че решението на орган на държава-членка за отнемане на лиценза на застраховател и назначаване на временен ликвидатор на същия, без да е открито съдебното производство по ликвидация, представлява „решение за откриване на производството по ликвидация“?

38. 2) Ако правото на държавата-членка, където се намира седалището на застраховател, чийто лиценз е отнет, и за който е назначен временен ликвидатор, предвижда, че при назначаване на временен ликвидатор се спират всички съдебни производства срещу това дружество, следва ли тези правила да се прилагат от съдилищата на другите държави-членки, ако това не е предвидено изрично в техния национален закон, по силата на чл. 274 от **Директива 2009/138/ЕО** на Европейския парламент и на съвета от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II)?

39. [OMISSIS] [спиране на делото]

[ориг. 12] [OMISSIS] [връчване; процедура; подпис]